

Vychází 1., 10., 20. každého měsíce o 11. hod.
Expedice se nachází na ostrově Kampa 508—III.

Předplatní podmínky:
Pro Prahu: čtvrtletně 90 kr., půlletně 1 zl. 80 kr., celoročně 3 zl. 60 kr.

(Předplacení pro Prahu přijímá též Národní knihkupectví Em. Petříka.)

DALIBOR.

S poštou v říši rakouské: čtvrtletně 1 zl., půlletně 2 zl., celoročně 4 zl.

V státech německých: čtvrtletně 25 stř. gr., půlletně 1 tol. 20 stř. gr., celoročně 3 tol. 10 stř. gr.

Pro Rusko: čtvrtletně 1 rubl, půlletně 2 rubly, celoročně 4 rubly.

Časopis pro hudbu a umění vůbec.

První veřejné kvartettní produkce v Praze.

Žádné odvětví hudby nepěstovalo se na začátku tohoto století v Praze soukromě tak hojně a tak náruživě, jako právě komorní hudba; avšak provedení skladeb bylo vždy velmi nedokonalé, poněvadž kvartetisté nehledali v tom slávu, aby kvartettu důkladně nastudovali; nýbrž nalezali pouze v tom potěšení, aby za jeden večer půl ba i celý tucet kvartetů v potu tváří odehráli. Ze všech kvartettních společností, které tehdy živořily, nebylo ani jediné, ježto by co do provedení skladeb se kvartetta Schuppanzighové ve Vídni po boku postaviti mohla. Studování, přednos, pospolná hra a především věrné zobrazení citů skladatelových, to vše bylo jim cizí a následkem toho vznikaly také zajisté mnohé křivé a různorodé úsudky o dílech tohoto odvětví. Ochotnické kvartettní společnosti byly jen zvykly, posuzovati každou skladbu tohoto druhu dle individuální sběhlosti v přednosu, aniž by krásy skladatelské vyhledávali a celek důkladně a dle vnitřního jeho obsahu oceňovaly. Tak se stalo přirozeným způsobem, že vynášely kvartetto od jednoho skladatele do nebes a druhé od téhož co bezcenné zamítaly.

Aby se ve směru tom stal nějaký příznivý obrat, usnesli se bratři Pixisové, kteří požívali v úplné míře přízně umění milovné šlechty r. 1808 na tom, že uspořádají *veřejné kvartettní produkce* a už v lednu téhož roku dávali, jsouce podporováni četnou subskripcí, *první veřejnou produkci kvartettní*, načež každého týdne dvě kvartettní zábavy následovati měly.

Bedřich hrabě z Nostic-Rhineků, tehdejší protektor hudebního ústavu pensijního, propůjčil jim k tomuto podniknutí dvě komnaty ve svém paláci, z nichžto jedna se velmi dobře k tomu hodila, a vyjádřil se velmi blahosklonně, že nevyučuje žádného stavu, jenž by se v kvartettních zábavách účastniti chtěl a že sám se objeví při nich co host. Jakkoliv byla subskripce dosti značná, bylo přec obecenstva — vyjímaje poslední kvartettní zábavu — po skromnu a bystrý pozorovatel mohl velmi dobře rozeznati něco málo dilettantů, kteří každodenně slyší neb hrají kvartetá a kteří zde lepší pochoutku očekávající pozor dávali na každou notu, od těch posluchačů, jížto se nudíce snaží se skrátiti si dlouhou chvíli za každou cenu. Šlechta a měšťané roztrdídivše se svědomitě v obou koncích komnaty, tvořili dolejší a hořejší sněmovnu. Od staršího Pixise mohlo se vším právem něco dobrého, ne-li dokonalého očekávati, poněvadž byl v Praze tehdy jedním z nejvýbornějších virtuosů a měl na svých

značných uměleckých cestách příležitost mnoho výtečného v tomto oboru slyšeti a pospolu hráti a poněvadž za svého pobytu ve Vídni Schuppanzighovo kvartetto blíž se as znáti naučil. A skutečně směle mohlo se tvrditi, že Pixis v tomto oboru hudby byl více než u jiných vzorem a mistrem a pakli se mu mohlo ze začátku něco vytýkati, bylo to, že časem bral málo ohledu k svým ubohým spoludruhům a tempo někdy přeháněl.

Každého večera provozovala se tři kvartetta od tří rozličných mistrů, někdy také kvintetto (Mozartovo), septetto (Beethovenovo) atd. Mozartovy a Haydnovy skladby byly vždy na denním pořádku a k těmto přidány byly práce Rombergovy, Krommerovy a kvartetto s pianem od prince Louis Ferdinanda Pruského atd. Od té doby dával Pixis s několika sondruhy každoročně kvartettní zábavy, v nichž pak jeho žák Moric Mildner pokračoval. Po Mildnerovi nastoupil Ferd. Laub, pak Königslöw, Benevic a mnozí jiní, o nichž svého času šíře promluvíme.

R.

Alexander Aljaběv.

Stručný životopisný nástin.

Podává František Černý v Petrohradě.

Mezi ruskými skladateli, kteří se komposicemi svými v cizině proslavili, dlužno jmenovati také Alexandra Aljaběva, jehožto píseň „Slavík“ světového občanství dosáhla. Jakkoliv jsem se všemožně snažil, abych se dopátral podrobnosti ze života tohoto skladatele, nebylo mi přec možno, něčeho bližšího se dopídit a co jsem v cis. knihovně o něm našel, jest jen několik dat, která Vám ochotně podávám.

Alexander Aljaběv, velmi známý a oblíbený ruský skladatel, narodil se roku 1802.*) Již co dvanáctiletý hošík skládal malé písně. Dospěv na mladíka sloužil pak u vojska a zanášel se hudbou co nejhorlivěji. Jeho písně došly pochvaly a byly příčinou, že se seznámil se znamenitým a už tehdy slyoucím komponistou Věrstovským, s nímž vespolek složil hudbu k vaudevillu: *Nový žert*, která se u obecenstva potkala s velkou pochvalou. Taktéž byl Aljaběv hudebním spolupracovníkem Louis Maurera a hraběte Vělhorského.

Nepříjemnosti v službě přiměly ho k tomu, že z Petro-

*) Bylo by hodno věděti též, v kterém ruském místě.

hradu do Moskvy se přestěhoval. Zde složil operettu: *Vesnický filosof*. Velká čtyřaktová opera: *Noční jasno* neměla úspěchu a jiná opera: *Ammelat Beg*, kterou komponoval, zůstala nedokončena. Nešťastná příhoda byla příčinou, že byl poslán do Sibíře, kde komponoval mnoho duchovní a vojenské hudby.

Aljaběvovy písně svědčí o skutečném hudebním talentu; melodie jeho mají na sobě národní ráz, jsou přirozené a nenucené; avšak postrádají větší hloubky. Některé z nich se už přežily. Jeho píseň „Slavík“ stala se prostřednictvím znamenité pěvkyně paní Viardot-Garcia a Fr. Liszta světově známou. Taktéž jsou: „Večerní zvony“ a mnohé jiné velmi oblíbeny. V Moskvě vyšla u Gressera sbírka 70 písní A. Aljaběva, za to však nejsou jeho dramatické, církevní a vojenské skladby tiskem vydány.

Aljaběv zemřel r. 1852 v Moskvě.

Snadný a rychlý vyučovací způsob hraní škál čili stupnic na piano.

Podává Václav Proška.

II.

Sledujeme-li prstoklad pro piano, shledáváme, že více stupnic podmiňuje stejného prstokladu. Stupnice ty jsou pro pravou ruku:

- { C, G, D, A, E, H-dur
- { C, G, D, A, E, H-moll (melodická)
- { C, G, D, A, E, H-moll (harmonická),

pro levou ruku:

- { C, G, D, A, E, F-dur
- { C, G, D, A, E, F-moll (melodické)
- { C, G, D, A, E, F-moll (harmonické).

Jak vidno, jest jich tedy pro každou ruku 18, které se dají uvést pod jeden zákon *co do prstokladu*. Z toho následuje, že naučí-li se žák jen jedné (kterékoli) škále dle patřícího prstokladu **jednou** neb **druhou rukou**, dovede také těch ostatních 17 toutéž rukou hrát; tedy se zde jak se říká nezabývá jednou ranou 2, nýbrž 18 much.

Hrajou-li se ale stupnice tyto oběma rukama **najednou**, tu jich zbývá jen 15, které stejného prstokladu vyžadují, jsou pak:

- { C, G, D, A, E-dur
- { C, G, D, A, E-moll (melodické)
- { C, G, D, A, E-moll (harmonické).

Z toho, co jsem zde byl sdělil, dá se již snadno souditi, že návod můj není nic jiného, než jen *transposice prstokladu jedné z uvedených stupnic na ostatní*, a že dlužno při tom všimati si patřícího kladení prstů a o klávesy se jen tolik starati, mnoho-li vyžaduje theoretická proprava od hraní škál. Je-li tedy žák známo, že C, D, E, F, G, A, H transponováno na E není nic jiného, než jeu E, Fis, Gis, A, H, Cis, Dis, nepotřebuje učen nic jiného než jen přenést prstoklad C-dur stupnice na stupnici E-dur; je to asi tak, jako kdyby žák hrál stupnice tyto, jak říkáme, v povětří, aneb na nějakém předmětu. *Jak by se ale stupnicím těmto na snadný a rychlý způsob vyučovati mělo, podám příště.*

(Pokračování.)

Dopisy.

Ze Syrakus. (Skladatel Moscuza a jeho nejnovější opera.)

List ze Syrakus! Divíte se? Inu kam pak nezabloudí český hudebník? Avšak nebudu Vám vypravovati, jak jsem se dostal do Sicilie a konečně až do Syrakus, nýbrž chci Vás seznámiti se zdejším výtečným skladatelem maestrem Vincenzem MoscuZZou, jehožto opery *Stradella* — *Eufemia* — *Gonzaga* — *Don Carlos* na divadle San Carlo v Neapoli a *Piccarda Donati* na divadle Pergola ve Florenci s rozhodným úspěchem provedeny byly. Maestro Moscuza složil letošního roku novou operu: *Gonzales*, která se potkala zde se skvělým výsledkem. Látka libretta jest podobná látce tragedie Schillerovy. Gonzales, ministr krále španělského (ježž představoval vyhlášený barytonista sig. Beneventano) vrátiv se z Ameriky do Kastilie okolo r. 1502 přivezl tam pokradmo svou poboční dceru Malvínu (již představovala sgra Bertolini), kterou dá skvěle vychovat. Po několika letech zamilují se do ní oba synové Gonzalesovi: a sice Filip, kapitán tělesné stráže a Andrea, tajemník králův. První je ohnivý, prudký; druhý bojácný a sentimentální milovník. Gonzales chtěje zachrániti dceru před doleháním obou bratří odvede ji do kláštera a když jí odtud Filip násilím odvesti chce, sdělí oběma synům tajemství, že je Malvina jeho dcera a tedy jejich sestra. Opera Gonzales, na niž maestro Moscuza může být pyšný, skládá se ze 14 čísel, které vynikají elegantní a správnou fakturou. Sloh opery té je onen, v němž Bellini složil svou „Straniera“ a forma kusu ona, již vidíme ve Verdiově „Maškarním plesu.“ Skladatel předsevzav si dodati hudbě své rázu čistě italského, žil několik let na venkově, kde studoval a komponoval. Moscuza není žádným stoupencem německé školy, která ačkoliv důkladna neodpovídá vkusu a zálibě Italiánů. Jak se domnívám potká se nejnovější plod MoscuZZův po celé Italii s nejvřelejším účastenstvím.

J. L.

Z Lecca. (Slč. Emma Vizjádova a její benefice. — Petrellova opera „Snoubenci.“ — Nová opera „Umberto di Savvia.“)

Na své cestě po Italii přibyl jsem do Lecca právě v onen den, když měla slč. Vizjádova, známá to horvátská pěvkyně, svou benefici. Byl to slavnostný večer, jehož prý ze ještě dosud žádný umělec na skromném tom jevišti nedočkal. Vybrané a přecetné obecenstvo dalo mladistvé i výtečné umělkyni živými ovacemi svou sympatii na jevo. Obrala si za příjem novou operu: „I promessi sposi“ (Snoubenci) od Petrelly a přidala na vhodném místě ještě arii z opery „Contessa di Amalfi“ od téhož skladatele. Slč. Vizjádova byla nescíslněkrát volána a nadšení obecenstva pro umělkyni tu trvalo od počátku až ku konci opery. Mimo neobyčejné množství květin byla slč. Vizjádova obmyslena několika překrásnými kyticemi s bohatými stužkami a jinými dary drahocennými, mezi jiným *zlatým náramkem*, na němž jsou vyryta následující slova: „Ricorda di Lecco.“ (Památka z Lecca). Mimo to obdržela slč. Vizjádova *nádherný vějíř, zlatý uměle zhotovený košíček s květinami*, překrásnou korunu z květin francouzských se stužkou, na niž zlatem vyšita je věta: „Á Emma Vizjak, impareggiabile nei „Promessi Sposi.“ (Slč. Emmě Vizjádové neporovnatelné v „Snoubencích.“) Mimo to rozdávány byly v divadle básně na počest oblíbené pěvkyně a po představení překvapena byla umělkyně ta ještě zastaveníčkem. — Jak se dovidám bude se Petrellova opera: „Snoubenci“ dávat v příštím karnevalu na král. divadle v Turíně. — V neděli dne 17. října provozovala se v městě Citadella nová opera: „Umberto di Savoia“, jejíž skladatelem je maestro a básník Luigi Livieri. Provedení bylo dobré, druhý akt je velkolepý, výsledek rozhodný a skladatel vícekrát volán.

L. R.

Z Paříže. (Semotova nejnovější opera. — Sívori. — Pedrottiho opera: Tutti in maschera.)

Semet, skladatel více oper, z nichž zvláštní pozornost vzbudila: *Fetitte Fadette* (Díblík z hor, slova od George Sandové) obdržel od tétéž duchaplné spisovatelky nové libretto k opeře: „Gabriela“, ježž G. Sandova zpracovala dle svého románu téhož jména. — Právě sem přibyl slavný houslista Sívori vrátiv

se ze své umělecké pouti a odebere se co nevidět do Janova, aby byl přítomen otevření koncertního sálu, jenž je pokřtěn jménem: Sivi. — Divadlo Athénæ dělá s operami: Kryšpín a kmotra od Ricciho a *Tutti in maschera* od Pedrottiho výborné obchody; minulou neděli nedostalo více než 500 lidí žádných lístků vstupních do poslední opery, která se nyní i v městě Lille chystá k provedení.

Z Turina. (Opera Snoubenci. — Dar Petrellovi. — Nové opery. — Mše od D. Giosa. — Bibliotéka pro varhaníky.)

Jak doslychám, bude se na zdejší divadle Carignano v příští saisoně dávat opera I promessi sposi (Snoubenci) od Petrelly, jenž od občanů z Lecca obdržel na důkaz vděčnosti, že v městě tom dal poprvé provozovat tu kterou operu zlaté, skvostné hodinky se zlatým řetízkem. Podobný dar obdržel od nich též spisovatel libretta „Snoubenci“ p. Ghislanzoni. — Maestro Dal Argine skládá novou operu: Martino Gill. Taktéž se proslychá, že se bude provozovat na divadle „San Carlo v Neapoli“ nová opera „Oreste“ od Karla Albertiho. — Ze šesti nových oper, které byly následkem vypsaní cen zaslány ředitelstvu divadla Pergola ve Florenci, nebyla ani jedna uznána za hodnou k provozování. Pro operu: Otho di Drachenfels, nehlasoval ani jeden z 9 soudců; taktéž pro druhou operu: Astollo Cavalcanti nehlasoval nikdo; třetí opeře: La rapita del lago dostalo se 1 příznivého a 8 nepříznivých hlasů; čtvrté: Cristoforo Colombo 9 záporných hlasů; pátá: Eleonora di Granata 7 záporných, 2 příznivé hlasy a konečně šestá: Giulia da Gazzuolo 5 záporných a 4 příznivých hlasů. — A nyní něco o církevní hudbě. Maestro De Giosa, skladatel to velmi nadaný, komponuje nyní velkou mši a Stabat mater. Nakladatel hudební Giovanni Canti v Miláně, uveřejňuje právě „Sbírku krátkých a slavnostních verset, offertorií, pastorálek“ atd. buď původních, aneb vyňatých ze starých a moderních děl, jež pro varhany uspořádal Carlo Fumagalli. Bude to velmi užitečné a záslužné dílo hodící se varhaníkům, kteří za levný peníz obdrží skladby k rozličným obřadům kostelním. Snad potom neuslyšíme v chrámech při pozdvihování hrát z opery: „Kryšpín a kmotra“ píseň o měchurce; při Sanctus sbor bláznů z opery: Columella; při Gloria arii z opery: Traviaty; při Přijímání sbor pijácký: Pijme, pijme z Ernani neb arii: Nešťastníku, tys vypil jed z opery Lukrecie Borgie. Předplatná cena na tuto sbírku varhanních skladeb obnáší na 3 měsíce 6 lir a každý za to obdrží 12 skladeb.

J. N.

Z Plzně. (Prodaná nevěsta, nár. opera od Smetany.)

Konečně dočkali jsme se v sobotu dne 30. října prvního představení národní zpěvohry: „Prodaná nevěsta“ od. Bedř. Smetany, která se na to ve středu dne 3. listopadu opakovala. O vnitřní ceně této opery mluvit, bylo by zbytečné: je už všestranně za nejlepší až dosud zpěvohru národní uznána a máme za to, že p. Smetanovi na dráze národní komické zpěvohry mnohem větší a skvělejší budoucnost kyne, než na dráze vážné, velké opery. Provedení bylo velmi dobré. Všechna čísla byla hlučným potleskem vyznamenána a překrásné sextetto při obou představeních muselo se opětovat. Že se výtečnému duettu Jeníka s Kecalem té cti nedostalo, tím je vinen jinak obezřelý kapelník p. Anger, jenž vzal při této piece příliš rychlé tempo, s nímž skladatel sám, jenž byl přítomen druhému představení, nesouhlasil. Nic méně však došlo číslo to bouřlivého a dlouho trvajícího potlesku. Ze solistů vyznačil se p. Soukup (Jeník), jenž přiměřenou hrou a promyšleným zpěvem šťastně svou úlohu rozřešil. Pan Dobš znázornil zdařile tlachavého Kecala a p. Kysela podal výtečný obraz Vaška. Slě. Vidímeká snažila se všemožně, aby vynikla a provedla úlohu svou. Menší partie zastoupeny byly slě. Summovou, Královou, p. Novákem. Výsledek zpěvohry té, v níž účinkovali též členové Hlaholu, byl řízením p. kapelníka Angra skvělý. K provozování chystá se Belliniho „Norma.“

Kronika zpěvackých spolků.

* Stanovy nového zpěv. spolku „Trocnov“ v Borovanech dosáhly tyto dni místodržitelského potvrzení.

* V Bukovsku, utvořil se zpěv. spolek „Krok“, jehož stanovy před nedávnem potvrzeny jsou.

< * Valná hromada Smíchovského zpěv. spolku „Lukes“ odbývala se dne 31. října za hojného účastenství výkonných členů. Schůzi zahájil o půl čtvrté hodině odpolední starosta, p. Tomáš Radotínský u přítomnosti 22 členů a zeměpanského komisaře pana Mařika vhodným oslovením shromážděných, načež přečten a schválen zápisník minulé výroční valné schůze. Prvním předmětem programu, o němž delší rokování se rozepřelo, bylo přijímání členů. Za takové přijati pouze pp. Alois Šebek, úředník a František Klima, učitel hlavní školy smíchovské, kteří již dříve výkonnými členy spolku byli a co osvědčení zpěváci známi jsou. Ostatní přihlásivší se odkázáni jsou dle stanov k podrobení se zkoušce u ředitele p. J. Bergmanna, načež po odporučení jeho výborem přijati budou. Dle podané písemné zprávy revisorů účtů pp. Votruby a Kubíka jsou tyto jimi proskoumané účty spolkové za dobu od 18. března 1868 do 25. února 1869 jak v bilanci tak i v jednotlivých přílohách v úplném pořádku co do pravosti čísel nalezeny. K návrhu předsedy vysloveny shromážděním revisorům díky spolku povstáním. Schůzi valnou došlo schválení výborem zatím zvoleného p. Prokopa Stanislava za druhého praporečníka na místě poděkovavšího se hodnosti této p. K. Kubíka. S pravým potěšením u vědomost vzata zpráva obřadníka pana Rudolfa Přibila o inventárním jmění spolkovém, kteréž dle časové ceny na 1005 zl. 50 kr. se páčí a hlavně z koncertního piana v částce 315 zl., slavnostního praporu v ceně 600 zl., starého výletního praporu z roku 1864 v ceně 25 zl. 3 hedbávných bandalírů, 2 skříní, 3 tabul, 1 štítu a jiného ještě nábytku se skládá. Zpráva listovního o archivu spolkovém, jakož i zpráva o inventárním nábytku byla jako tato poprvé uveřejněna a schválena, a archiváři, panu Hynkovi Blažkovi, za jeho neunavnou péči o rozmnožení archivu, vzorné uspořádání a značné obohacení jeho darovanými jím sbory vysloveno valnou schůzí uznání a dík spolku. Ze zprávy té vyjímáme, že archiv spolkový letos ve zvláštním inventáři podrobně sepsán 280 čísel čítá, tudíž naproti loňsku mu o 50 čísel přibylo. Co do druhu skladeb jest z nich 262 sborů čtyřhlasých, 4 sbory čtyřhlasé s průvodem piana, 4 mše a 1 rekviem vokální. 1 velká dětská symfonie od Rombergra a operetka „Kvas krále Vondry XXVI.“ od Illnera. Největší zásluhy o archiv spolkový získal sobě protektor spolku Jan J. Lukes, kterýž nejen velkou část sborů při zaražení spolku daroval, nýbrž každoročně sbírku čtveřozpěvů „Hlahol“ ve 3 exemplářích i s partiturou jemu věnuje. — Dále řídítel spolku pan Josef Bergmann, jenž mimo jím darované skladby zvláště sestavenými partiturami archiv rozmnožuje, taktéž i členové výboru: místoředitel K. Kučera, účetní F. Drábek a obřadník Rud. Přibyl nemalých zásluh o zvelebení archivu; pročež valná hromada všem příznivcům v ohledu tom díky vzdala. Obezřelý pokladník spolkový p. Ant. Zubatý přednášel na to zprávu účetní, dle níž veškeré příjmy od 25. února b. r. činí 536 zl. 40 kr., vydání 582 zl. 19 kr., připočtou-li se však celoroční a pololetní příspěvky v částce 107 zl. za přispívajícími členy roku 1869 dosud váznoucí k příjmům, přesahují tyto vydání o 61 zl. 11 kr. Od odevzdání zprávy pokladní zvláštním revisorům účtů upuštěno, jelikož bude o příští výroční hromadě s celoročními účty k revisi předložena, možno však každému z členů v knihy a účty spolkové u pokladníka a účetního nahlédnouti a se takto o hospodaření spolkovém přesvědčiti. Do výboru na místě poděkovavšího se jednatele, p. Frant. Streita, kterýž dílem pro churavost, dílem pro přílišné zanešení pracemi v učitelském povolání svém i z výboru vystoupil, zvolen od 22 hlasujících pan Josef Hevesch.

(Dokončení.)

* Zpěv. spolek „Lubor“ v Novém Bydžově uspořádal v neděli dne 7. listopadu 1869 v sále hostince u modrého lva pěveckou a hudební akademii. Program: I. Oddělení. Overtura k zpěvohře „Pique Dame“ pro orchestr od Suppé. — „Myslivecká,“ sbor od L. Procházky. — „Koncertní polka“ na piano od V. Valace. — „Pravý Čech,“ píseň pro jeden hlas s průvodem piana od L. Procházky. — „Ten ptáček, ten se nazpívá,“ sbor od J. Bergmanna. — II. Oddělení. Overtura k zpěvohře „Lucretia Borgia“ pro orchestr od Donizettiho. — Deklamace. — „Upomínka na české národní písně,“ pro piano od V. Grafa. — „Na hory,“ čtvero zpěv od K. Bendla. — Pochod ze zpěvohry „Templáři na Moravě,“ sbor od K. Šebora. Piecy na piano přednese z ochoty sl. Jaroslava Čížkova.

Zprávy.

* **České divadlo.** Dne 1. listopadu: Kryšpín a kmotra. — Dne 4. list. V studni, operetta od Blodka a Pouf do Mekky. — Dne 5. list. Romeo a Julie. — Dne 7. listop. Romeo a Julie. — Dne 9. listop. Prodaná nevěsta.

Kryšpín a kmotra, rozkošná to opera bratří Ricci, dosáhla u nás už měšťanského práva a líbí se vždy víc a více, zásluha to ryze komické hudby a našich operních sil, jako jsou sl. z Ehrenbergů, Paleček atd., kteří i nejmělejšímu očekávání a nejpřísnějším požadavkům vyhovují. Při této příležitosti upozorňujeme slav. ředitelstvo na jinou výtečnou komickou operu L. Ricciho totiž „*Le aventure di Scaramuccio*“ (Dobrodružství Scaramuccia), a pak na Pedrottiho operu: *Tutti in maschera* (Všichni v maškarách), která se v Paříži tak náramně líbí. Snad by nebylo od místa, opery ty pro české divadlo získati. Představení Gounodovy opery: Romeo a Julie šlo při starém obsazení výtečně. P.

* *Benefice našich operních sil.* Roztomilá naše koloraturní pěvkyně sl. *Eleonora z Ehrenbergů*, jedna z nejzasloužilejších členů naší opery obrala si k příjmu svému pěknou Auberovu operu: *Černé Domino*. — Paní *Alojsie Ress-Blažková*, která dle doslechu o velkonocích 1870 české divadlo opustí, zvolila si k svému příjmu mistrovskou operu: *Fidelio* od L. Beethovena. — Pan Bedř. Smetana 1. kapelník bude dávat k svému příjmu svou operu *Braniboři v Čechách*. — Pan Čech, 2. kapelník obral si k svému příjmu rozkošnou Adamovu operu: *U věrného pastýře*.

* *Koncert Hlaholu* s přispěním smíšeného sboru „Uměl. Besedy,“ jenž se odbyval dne 7. listopadu v sále na Žofíně ve prospěch pohořelých v Bakově, Husinci, Lipnici a Jevičky, byl v každém ohledu velkolepý a zasluhoval zajisté větší návštěvu než jaké se mu dostalo. Koncert vynikaje trefnou volbou obsahoval 8 naskrz zdařilých čísel, která byvše vesměs precísne a s náležitými nuancemi provedena, vyvolala bouřlivé pochvaly obecenstva. „*Krásný sarafan*,“ národní píseň od Varlamova přednesl „*Hlahol*“ řízením p. K. Bendla živě a s jemným odstínováním; podobnému provedení těšila se slovenská národní pro smíšený sbor od Dr. Procházky upravená píseň „*Luna, mila lunica*,“ již smíšený sbor Uměl. Besedy říz. p. Dr. Procházky provedl a která se opakovati musela. Sl. Emilie Bubeníčková, pěvkyně to par excellence přednesla romanci z Thomasovy opery „*Mignon*“ a 1 národní píseň českou s ryze uměleckou rozvahou a s nevyrovnatelně poetickým nádechem, tak že v nás oživila nejvřelejší přání, abychom umělkyni tu častěji nejen v koncertech ale i na českém divadle viděli. O výtečném smíšeném sboru „*Přilítlo jaro z daleka*“ od K. Bendla, zmínili jsme se v těchto listech obšírně a podotýkáme toliko, že se tento něžný sbor lépe vyjímá, přednáší-li jej jednoduché kvartetto než mohutné těleso. Pan Lev přednesl krásnou, charakteristickým průvodem podporovanou píseň „*Černé mraky*“ s průvodem mužského sboru od Romberga

jakož i Vojáckovou významnou píseň „*Hostýně*“ výborně a cituplně, neomeškav nikdy položit důraz na slova závažná. Velmi zajímavou novinkou byla pro obecenstvo „*Hymna večerní*“ z opery „*Břetislav a Jitka*“ od Karla Bendla, ženský to sbor a solo s průvodem piana, harmonia a harfy. Jak se zdá, bude to as hymna jeptišek v klášteře, v němž se Jitka nachází. Hymna vynikajíc ušlechtilou, krásnou melodií nabyta citu a duchaplným přednesem sl. Bubeníčkovy ony velebnosti, jakouž si as bohatě nadaný skladatel přeje, došla nadšené pochvaly a musela se opětovati. Je to věru perla, jejíž lesk ještě více vynikne charakteristickým instrumentálním průvodem. Gounodova legenda: „*Ježíš Nazaretský*“ se sborovým refrémem měla výtečného interpreta v p. Palečku, jenž odměněn byl za svůj promyšlený zpěv hlučným potleskem. O zajímavé skladbě „*Rímský karneval*“ netřeba slov šířiti, obecenstvo ji zná z koncertu „*Hlaholu*.“ Solo provedli výtečně p. J. Lukes a F. Koubek. Výsledek koncertu byl skvělý; výtěžek však nebude as valný. Piecy řídili velmi obezřele p. K. Bendl a Dr. L. Procházka; v doprovázení zúčastnili se p. Förster (harmonium), Kaván (piano) a J. Staněk (harfa).

* *Panu T. Seyfertu* rodáku našemu a prof. na petrohradské konservatoři padla při rozškrtání sirky hořící hlavička do oka, následkem čehož bezpochyby na jedno oko oslepne.

* *Slavný tenorista Tamberlík*, rozený Dalmatinec, oceniv za svého pobytu v Petrohradě novou operu ruskou „*Rognědu*“ od Sěrova požádal skladatele o dovolení, by se směla dávat v příští saisoně na národním divadle v Madridě.

* *Kníže Poniatowski*, senator francouzský, jenž složil více oper italských, přibyl tyto dni do Milána, kde se bude provozovati na divadle alla Scala jeho opera: *Piero di Medici* (Petr z Medici).

* *Pan Bedř. Smetana* pracuje nyní o 3 operách najednou a sice o jedné vážné (*Libuša*) a dvou komických, z nichž prý látka jedné vyňata jest, jak se „*Národ. Listy*“ dovídají, z „*Tisíc a jedné noci*.“

* *Nová Šeberova opera „Blanka“* se už rozpisuje a bude se ještě v této sasoně na českém jevišti dávat.

* *Pan Hausmann* v Polici nad Metují, jenž složil několik operet pro ochotnické divadlo, pracuje prý o velké historické opeře „*Koriolán*.“

* *Pan Kvapil*, mladý kapelník zdejšího salonního orchestru, přijal příznivý engagment do Peru. Odebere se tam v čele statného orchestru, z mladíků sestávajícího. K tomu účeli hledá p. Jan Pavlis, ředitel vojenské hudební školy v Praze 1 primistu na zpěvoroh, 1 na bassový zpěvoroh, 1 eufonionistu, 1 trumpetistu, 1 kornistu a 2 bombardonisty, kteří musí však býti osvobozeni od vojenské povinnosti. Bližší zprávu podá p. Pavlis, v poštovské ulici 16—I.

* *Pan Grünfeld*, Pražan a žák Kullákova klavírního ústavu v Berlíně, vystoupil tam s příznivým úspěchem ve veřejném koncertu osvědčiv se co výtečný primista.

* *Pan Filip Komínek*, varhanář v Brně, zhotovil pro filiální chrám v Bračicích (na Moravě) nové varhany, jejichž zevnějšek je vkusný a tón příjemný.

* *Uprázdňená místa.* U hudebního ústavu v Parmě uprázdňeno jest místo profesora klavírní hry s ročním platem 820 lir. — U městského orchestru v Lipsku uprázdňeno jest místo 2. fletisty. Uchazeči nechť zadají své žádosti o místo s připojením vysvědčení spůsobivosti své k sekretáři orchestralního pensijního fondu p. G. Haubolda v Lipsku, Nürnbergerstrasse 9.

Listárna.

Panu L. S., řed. kůru v S. Proškovu výtečné Zdravas Maria s českým textem obdržíte u J. Schindlera.